

نگفتههایی از زندگی علامان بزرگ تاریخ

رویا صدر
تصویرگر: سام سلاماسی

تذکر ضروری – اطلاعات زیر کاملاً دست اول است و حق تولید آن برای نگارنده محفوظ بوده و استفاده از آن برای محققین فضاهای مجازی با شرط حذف نام نویسنده بلامانع است.

۱ ارسطو، معلم اول

ارسطو عادت داشت وقت درس دادن سر کلاس قدم بزند و به همین دلیل فلسفه‌اش را مشائی (زیاد راهروند) گفته‌اند. به گفته منابع موقق در فیسبوک، او در یکی از همین پیاده روی‌های خستگی‌ناپذیرش، محصلی را به دام انداخت که به جای پرداختن به فلسفه، به گیم مشغول بود. گفت: «امیدوکلس، چنین می‌نماید که حواس‌تی به درس نیست. چه می‌کنی؟» وی پاسخ داد: «دارم از طرح هر دانش‌آموز - یک لپتاپ استفاده بهینه می‌کنم.» ارسطو متحول شد و به گفته یک وبلگ مناسب به وبل دورانت، تا مدت‌ها پس از تاریخ، سر کلاس‌هایش راه نرفت و همان جلو نشست و بافتی بافت تا بچه‌ها به کار و زندگی شان برسند...»

فارابی، معلم ثانی

این استاد فلسفه، تهیدست بود و شبها تا صبح زیر نور چراغ پاسبانان درس می‌خواند. بعدها در نظریه مدینه فاضله‌اش مردم را به اموری مشغول ساخت که آنان را به سوی سعادت رهمنون سازد. امروزه کارشناسان تعلیم و تربیت روی مصادیق این نظریه توافق ندارند ولی صاحب کمپانی معروف «مدارس هوشمند از فرش تا عرش» معتقد است مصادق سعادتمندی فارابی دل‌زده از کوچه و خیابان‌گردی‌های شبانه، همین پروژه «هر دانش‌آموز یک لپ‌تاپ» بوده است. چرا که فارابی به دنبال نقطه انتکایی برای نرفتن بچه‌های نگون بخت به کوچه و خیابان می‌گشته؛ امری که پتانسیل آن را باید در رایانه جست و جو کرد. از فارابی در منابع تلگرامی نقل کرده‌اند: «رایانه در ذات و صفات، جوهر یک جا نشین کردن بچه‌ها را از نظر نقلی و عقلی دارد.»

ژان ژاک روسو

ژان ژاک روسو، فیلسوف عصر روشنگری و نویسنده کتاب تربیتی «امیل» معتقد بود که باید خواندن کتاب تا ۱۲ سالگی برای کودکان منع شود. در منابع اینترنتی از قول عمه روسو آمده است: «ژان یک آدم پیشرو بود و جامعه این را نفهمید. او سه قرن پیش از اختراع اینترنت، نهضت ضدیت با کتاب را به راه انداشت؛ یعنی زمانی که حتی بچه‌ها هم به جای بازی با موبایل و نشستن پای رایانه و لپ‌تاپ، می‌نشستند و کتاب می‌خواندند.»

انا سولیوان

انا سولیوان، مربی هلن کلر، از نداشتن شواهد کافی برای اثبات کارایی شیوه‌های سنتی تدریس رنج می‌برد. محققین اپلیکیشن تلگرام می‌نویسند که او بعدها به نتیجه‌اش گفت: «رمان ما که مدرسهٔ هوشمند و این قرتبی بازی نبود، من به این بچه درس دادم و پیشرفت کرد و داستان زندگی‌شو نوشتم، حالا چی؟ همهٔ شاگردان بی‌سوادن، حتی بلد نیستن درست و حسابی بنویسن. هر دانش‌آموز سر کلاس یک لپ‌تاپ می‌بره و مدام سرش توی اوشه و معلوم نیست اون تو دنبال چی می‌گردد...» به گفته کارشناسان شرکت‌های فناوری پیشرفته و مدیران مدارس فوق هوشمند، این نظرات آنا میزان عقب‌افتادگی او از قائله علم و فن پژوهیت را نشان می‌دهد. همین کارشناسان معتقدند چه بسا اگر او هلن کلر را پای رایانه می‌نشاند، نتایج درخشنان تری هم می‌گرفت. یک کارشناس در این‌باره می‌گوید: «مورد داشتیم شاگرد با چشم‌مان خمار و خواب‌آلود پای دستگاه نشست و به فاصلهٔ پنج دقیقه چشمانش به قاعدةٔ نعلبکی گشاد شد و رگ‌های گردنش هم بیرون زد... جانم؟! چی دید که اونجوری شد؟! اونجاش دیگه به ما مربوط نیست قربون... پس آنا بیخود گفته و به حرفش گوش ندهید و بچه‌ها را ۲۴ ساعته بنشانید پای رایانه.»